

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BUGOJNU
Broj: 46 0 K 107889 22 K
Bugojno, 10.11.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Općinski sud u Bugojnu, po sudiji Sonsirej Radivojević, kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Maide Cetin, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.V. po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Travnik T06 0 KT 0029924 21 od 22.03.2022.godine, zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine¹ (u daljem tekstu KZ FBiH), na glavnom pretresu, održanom dana 06.11.2023. godine, u prisutnosti optuženog i njegovog branitelja Midhata Gekića advokata iz Gornjeg Vakufa Uskoplja i Ane Zelić Kantonalne tužiteljice, donio je i dana 09.11.2023. godine javno u prisutnosti branitelja Midhata Gekića, a odsutnosti stranaka objavio:

P R E S U D U

Temeljem odredaba člana 299. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH)²

OPTUŽENI: A.V., sin M. majke N. rođene D., rođen ... .godine u B., nastanjen u mjestu ... , općina B., ... , državljanin BiH, JMB: ..., pismen, VSS, po zanimanju magistar kriminalistike, zaposlen u Republici Hrvatskoj razveden, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan.

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

U posljednje tri godine na području općine Bugojno, u stanu u kojem je živio sa sada bivšom suprugom A.V1. i dvoje malodobne djece, nasiljem i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje svoje supruge sa kojom je živio u zajedničkom kućanstvu, na način da je verbalno vrijeđao i psovao, te uništavao i razbacivao stvari i predmete po stanu, da bi dana 07.08.2021.godine u ulici .., općina B.o oštećenju supruzi zaključao ulazna vrata od stana i na taj način joj onemogućio da uđe u stan, dok je dana 15.10.2021.godine oko 16,00 sati u zajedničkom stanu psovao i

¹ Službene novine FBiH 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11 – u daljem tekstu KZ FBiH

² ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/2003, 56/2003 - ispravka, 78/2004, 28/2005, 55/2006, 27/2007, 53/2007, 9/2009, 12/2010, 8/2013, 59/2014 i 74/2020)

vrijedao roditelje oštećene, nazivajući ih ciganima i to u prisustvu malodobne djece zbog čega je oštećena sa malodobnom kćerkom napustila stan i pozvala brata da dođe po nju, i ako je bio svjestan da ovakvim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir i psihičko zdravlje člana svoje porodice, što je i htio,

Čime bi počinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona F BiH.

Na temelju odredaba člana 212. stav 3. ZKP-a F BiH oštećena A.B. se sa imovinskopравnim zahtjevom u cijelosti upućuje na parnicu.

Na temelju odredbi člana 203. stav 1. ZKP FBiH, troškovi krivičnog postupka u cijelosti padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Svojom optužnicom, broj T06 0 KT 0029924 21 od 22.03.2022.godine Kantonalno Tužilaštvo SBK optužilo je A.V. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz čl. 222. st.2. u vezi sa čl.1. KZ FBiH, koja je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 09.12.2022 godine, a na ročištu za izjašnjenje o krivnji optuženi se izjasnio da nije kriv, pa je sud nastavio sa redovitim krivičnim postupkom, održavši glavni pretres, koji je okončan i završen završnim izlaganjima stranaka i branitelja.

Sud je utvrdio da je u cijelosti ispoštovano pravo optuženog na stručnu odbranu, tako što ga je u toku cijelog postupka, po punomoći branio advokat Midhat Gekić, advokat iz Gornjeg Vakufa - Uskoplja.

U završnom izlaganju kantonalna tužiteljica Ana Zelić je izjavila da je provedenim postupkom utvrđeno, da su navodi iz optužnice tačni. Da je nakon provedenog dokaznog postupka, a posebno iz iskaza saslušanih svjedoka proizilazi da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret te predlaže da ga sud oglasi krivim i izrekne kaznu u skladu sa zakonom i da prilikom kažnjavanja cijeni kako otežavajuće, tako i olakšavajuću činjenicu, da je isti neosuđivan i da oštećena nije zainteresirana za njegovo krivično gonjenje, kao i da ne postavlja imovinsko pravni zahtjev.

U završnom izlaganju branitelja i optuženog, koji mu se pridružio izneseno je da ovakvo utuženje sa ovakvim dokazima ne može zadovoljiti kriterije bitnog obilježja krivičnog djela „Nasilja u porodici“ iz čl. 222 st. 1. odnosno stav 2. u vezi sa st 1. iz tog člana, a navedene odredbe su jasne i podrazumjevaju da to nasilje mora biti rezultat nasilja koji graniči sa drskim i bezobzirnim ponašanjem koje ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana uže porodici, to je kvalifikatorni oblik iz stava 2. vezan je za življenje u zajednici života, međutim izvedenim dokazima zasigurno nije dokazano ni na koji način da je branjenik počinio krivično djelo i kroz ispitivanje oštećene, svjedoka N.B. i M.V., jasno se da zaključiti da je to ponašanje i postupanje i te razmirice svakodnevnica svakog života i braka u kojem se takve okolnosti prevazilaze razgovorom. Ovdje smo, a kroz saslušanje oštećene uvidjeli da baš njeno ponašanje i

provokacije koje su izazvale šutnju i udaljavanje od iste, a držeći da je i dokazano da je uzrok i odnos roditelja prema istom stvorilo kod oštećene takav pristup, da se može dozvoliti da do kasnih sati bude na rođendan, a da po savjetu oca stalno prigovara optuženom u odnosu na njegovo ponašanje, dokazano je da su roditelji optuženog i optuženi pokušali da se distanciraju i da su isti nastojali da se presele u stan od roditelja optuženog, ne bi li taj uticaj oca oštećene bio manji i da bi se ostavila mogućnost bračnim dugovima i zajednici života na dogovor. Brak kao institucija ne podrazumjeva mirno more, ono ima svoje bure, nevrijeme i mirnu plovidbu, to je limit koji se ne smije izgubiti kad se pred ovom sudom cijene iskazi svjedoka, jer je evidentno da su te razmirice rezultat provokacije oštećene, jer kada ona samo iz njoj poznatih razloga ne da ključ i da u tome ustrajava, to je okolnost u kojoj je optuženi subjektivno sklon razrješavanju odnosa na način kako to propisuje odredbe čl 222. st 1 krivičnog zakona, a zasigurno reagirao na način da je potvrdio krivično djelo koje je moguće rezultiralo i fizičkim nasrtajem i sasvim drugačijim rezultatima, međutim njegova odbrana je šutnja i vidjeli smo iz iskaza oštećene, da ni to nije bilo dovoljno da bi se ona pitala šta su uzroci šutnje, odnosno da bi se moglo vjerovati da želi bračnu zajednicu samo za sebe i muža, a on je to dokazao, jer je digao kredit sam i onda kupio stan i upisao ga ½ na sebe i suprugu, a težnja da se ti odnosi poprave i usklade jeste da se sele u stan roditelja, no ni to nije očito bilo dovoljno, a mislim da sud treba imati u vidu u pogledu njenog zaštitničkog odnosa prema djeci koju bi optuženi morao tretirati kako ona želi, a ne kako želi on kao otac, što dolazi do zaključka da je utjecaj N.B. doveo do rezultata i razvoda braka i misli da ovakva ponašanja u braku koja su navedena u optužnici su skoro prisutna u svakom braku, razmirice, nerazumjevanja, povišen ton i svađa, a za pronalazaka zajedničkog rješenja su bračna sredstva i ona u naravi ne mogu predstavljati bitno obilježje krivičnog djela „Nasilje u porodici“ posebno kada se uzme u obzir da ni do kakvog fizičkog kontakta nije došlo, u spisu imamo dokaz medicinski nalaz od 18.10.2021. godine koji je sačinjen na okolnosti navodnog straha psihičkih posljedica itd., međutim ni na koji način nisu po dokazima psihičke posljedice povezane i dovedene u direktnu vezu sa optuženim, jer one mogu imati i drugi uzrok u pustom nastojanju da se ostvare svoji interesni ciljevi i želje koje kada osoba koja ne može, kod sebe stvori takvo psihičko stanje koje nije moguće riješiti niti povezati sa bilo čim osim sa postupcima te osobe, to smo i vidjeli iz izvedenih dokaza koliko se truda od roditelja optuženog i njega lično željelo da postigne, da bi ta zajednica opstala kao i sam brak, međutim brak ne može opstati u onom momentu kada osoba prema kojoj se ističu zahtjevi, koji se kose sa unutarnjim stanjem i psiho karakternim osobinama dovede da šuti i gubi kontakt, ta bračna zajednica ne može opstati, a ako to neko smatra provokacijom i povredom je individualan pristup. U ovom okruženju tužilaštvo je ponudilo kazneni nalog časnom i odgovornom čovjeku, bez obzira na trenutno stanje društvenih ponašanja i svijesti i ne može biti prihvaćen, da je kriv ako nije i iz tog razloga se i vodi ovaj krivični postupak i smatramo da se iz izvedenih dokaza i navoda iz optužbe ne mogu dovesti u vezu sa nasiljem, posebno da bi to nasilje, a kod činjenice da neko ima hrabrosti i provokacije, a držeći da je pod strahom u onome ko bi mu mogao proizvesti taj strah ili posljedice, postupa tako provokativno da mu ne dozvoljava ključ od zajedničkog vozila, a da iz toga nije izašla provokacija nasilja nego prijava u PU kao i pristup i ponašanje prema optuženom. Obzirom da ga ista ne tereti, ne postavlja imovinsko pravni zahtjev, misli da je sud mogao da objektivizira predstavu

o optuženom, smatra da postoje svi zakonski preduvjeti da sud optuženog A.V. sina M. oslobodi od optužbe.

U toku dokaznog postupka od dokaza optužbe, pa je sud direktno i unakrsno ispitaio svjedoke oštećenu bivšu suprugu optuženog A.B., N.B., M.V. i M.Š., te su pročitani materijalni dokazi i to: Zapisnik o prijemu usmene prijave, PS Bugojno, broj: 02/4-3-1115/21 od 15.10.2021.godine; Nalaz specijaliste na ime A.V. od 18.10.2021.godine, Izvod iz kaznene evidencije A.V., PS Bugojno, broj: 02/4-3-04-2-1-356/21 od 21.10.2021.godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka A.V., PS Bugojno, broj: 02/4-3-1-04-2-551/21 od 15.10.2021.godine.

Od dokaza odbrane saslušan je optuženi u svojstvu svjedoka odbrane te je isti direktno i unakrsno ispitan. Odbrana nije provodila materijalne dokaze.

***

Cijeneci svaki izvedeni dokaz pojedinačno sud je utvrdio sljedeće:

Nesporno je u toku postupka utvrđeno da su A.B. i A.V. bili u braku u toku 2021. godine. Brak je zaključen 2016. godine i iz istog imaju dvoje zajedničke maloljetne djece. Nesporno je da su u toku 2021. godine živjeli u zajedničkom stanu u ulici ..., općina B. i da su se polovinom 2022. godine razveli i da više ne žive skupa. Te okolnosti je sud konstatovao i u dispozitivu presude tako da je u prošlo vrijeme stavio glagol „živjeti“ i sa tekstom „u kojem je živio sa sada bivšom suprugom A.V.“.

Iz iskaza svjedokinje oštećene A.B., a koja je saslušana u prisustvu svog branitelja Mesuda Duvnjaka kojem je dala punomoć, proizilazi da su u braku turbulencije sa optuženim krenule kada je rođena njihova druga djevojčica oko 2018. godine u vidu da se A.V. distancirao, da nije učestvovao u odgoju djece, da je bio odsutan i da nije s njom razgovarao, a da je ona pokušavala da riješi probleme u braku razgovorima sa svojim i njegovim roditeljima, ali na tim razgovorima optuženi nikad nije bio prisutan. Konačno su se razveli polovinom 2022. godine i fizički razdvojili u septembru 2022. godine. Dana 07.08.2021. godine je bila na prijateljičinom rođendanu u diskoteci i nakon povratka kući u kasnim noćnim satima je zvonila na vrata od stana stajala tamo nekih 15 minuta, ali joj A.V. nije otvorio vrata njihovog zajedničkog stana, pa je otišla da prespava kod svojih roditelja, jer je A.V. ostavio ključ u vratima, a ujutro kada se vratila u stan A.V. je odbijao da razgovara. Djeca su bila kod A.V. ovih roditelja. Nasilje je prijavila kada je A.V. bacio šerpu sa mlijekom, dok je mlijeko grijala djevojčici, djeca su preživjela šok, a kada su bili konflikti A.V. se povlačio i nije razgovarao, jednom je uzeo plastičnu stolicu od djevojčice i šutnuo je tako da je nogavica pukla i sve je to radio u prisustvu djece. Treći incident se desio kada je optuženi od nje tražio ključeve od auta, kada su već živjeli razdvojeno. Ona je tada bila u njihovom zajedničkom stanu u ..., a A.V. je živio u stanu roditelja u .... Automobil su koristili zajednički i on je došao da od nje zatraži ključ od vozila, galamio je i spominjao njene roditelje koji nemaju veze sa slučajem, da se ona prepala toliko da je slagala da je ključ kod njenog oca N.B., koji je u to vrijeme bio na moru. Tada je optuženi nazvao policiju da prijavi nju i oca za krađu vozila. Ona je taj dan trebala da vozi djecu u vrtić autom, a

kada je otišla u policiju da da izjavu i tada je prijavila i ispričala za nasilje od strane supruga. Dešavalo se i da u stanu kada je prenoćio sam pred Novu Godinu ona došla i zatekla dvije vinske čaše, a bio je još jedan incident tokom 2022. godine kada ju je fizički gurnuo na vozilo kod picerije Ema i tada su mu određene zaštitne mjere od strane suda zabrane uznemiravanja. Tada joj se u lice unio i nazvao je cigankom i nju i njene roditelje i ona je bila u strahu, iako je optuženi nije nikada udario. Sada kada su i zvanično razvedeni situacija je bolja, jer su riješili i imovinsko pravne odnose, ona je A.V.a isplatila za stan, a on je otkupio auto koje je dao sestri, plaća alimentaciju, ali kako je odselio u Hrvatsku nikada ne zna kada će doći po djecu i to kod nje stvara stres, a zamolila je i sud da mu kaže pošto oni ne komuniciraju, da djecu njegova nova nevjenčana supruga ne vodi na rođendane, jer to djeci stvara stres i da je ona nezaštićena. Želi da se sve okonča i da ne traži krivično pravno gonjenje optuženog, kao ni njegovo kažnjavanje, te ne potražuje nikakav imovinsko pravni zahtjev. Svjedokinji je zbog ne prisjećanja pojedinih detalja u iskazu pred sudom predočavan i Zapisnik o saslušanju svjedoka A.V., PS Bugojno, broj: 02/4-3-1-04-2-551/21 od 15.10.2021.godine u kojem je pojasnila da je bivši suprug u braku znao vrijeđati i psovati, da je pitao "Ima li iko normalan u tvojoj porodici da s njim mogu razgovarati, da njen baba voli da snima razgovore, pa je i on htio snimati, da je razbacivao po stanu njene lične stvari, a da su to vidjeli njen otac i njegov otac M.V.. Njena djeca su zbog svađa imala šokove i ona je s bratom napustila stan. Kada se vratila u stan posvađali su se zbog neke izjave, koju je davala posredniku za mirenje i onda je on opet iznerviran tražio ključeve od vozila, a ona mu je u strahu rekla da su kod njenog oca i istog momenta je A.V. pozvao policiju i napustio je stan i otišao u nepoznatom pravcu, a kad se vratio opet je tražio ključ, a ona je popila tabletu za smirenje i krenula po ključ, a on joj je rekao da će dobiti iz stana samo svoje lične stvari i dječje, a onda joj je zabranio da uopšte uzme stvari iz stana, dok mu ne vrati ključ, a ona nije imala suđe da djeci skuha hranu, da bi joj nakon sat donio šerpu i mlijeko.

U toku unakrsnog ispitivanja branitelj optuženog je pokušao da razjasni zašto nije jednostavno optuženom, tada predala ključ i zašto je provocirala razmirice, a oštećena je pojasnila da je najvjerovatnije taj dan trebala da vozi djecu u vrtić, i da su nakon svađe sa ključem od stana prešli u stan njegovih roditelja, jer je njihov stan ... bio mali i dali su stan pod kiriju, a što su njegovi roditelji pristali.

Obrana je u cijelosti prigovarala iskazu oštećene, na način da su svi sukobi koje oštećena navodi a vezano za mjeru bili poslije inkriminisanog perioda, nadalje optuženi je pojasnio da je on fudbalski sudija i da je navedenog spornog dana 07.08.2021. godine došao sa puta i da je najvjerovatnije od umora nije čuo telefon kada ga je supruga zvala.

Iz iskaza svjedoka N.B. oca oštećene i bivšeg punca optuženog, proizilazi da su od 2018. godine optuženi i oštećena bili u braku i da su u njemu dobili dvoje djece da je primijetio kao otac da nešto ne štima, kada mu je kćerka rekla da A.V. ne dolazi redovno kući, a da je vrhunac njihovih svađa bio 2021. godine u devetom ili desetom mjesecu. On i A.V.ovi roditelji su pokušavali da intervenišu kako bi pomogli njima da smire stvari u braku, jednom mu se A.B. požalila da joj je razbacao stvari u stanu i da je on otišao u njihov stan, gdje su se njih dvojica uvjerali da su bile razbacane stvari u dnevnoj, spavaćoj, njegov otac je šutio, A.V.a nije bilo, a A.B. je bila uplakana,

preplašena nije bilo djece. A.V. se žalio da A.B.svašta smeta i onda su prešli u veći stan, ali ni tu nisu bili mirni, jednom je sreo kćerku koja je plakala i rekla da više to ne može da izdrži, da joj psuje i da je vrijeđa, da baca stvari po kući, da vrijeđa nju i njih govori da su cigani, a on joj je rekao da nije dužna da trpi da je neko uznemirava i maltretira. Za svo to vrijeme je A.V. prijavljivao i njega da sve ima u policiji zabilježeno, a bilo mu je i teško, jer mu je otac bio na smrtnoj postelji. Za incident sa stanom je pojasnio, da u to vrijeme su bili razdvojeni, ali je jedne subote došla A.B. kući poslije A.V. i da nije mogla da uđe u stan, ali je ujutro zatekao tek jer je bio kod oca u .... Svjedok je zamolio da želi da se sve to završi, jer je javna stvar u Bugojnu da optuženi živi sa drugom ženom i da je to doprinijelo svemu, ali samo želi da ostave njegovo dijete na miru i da ne prave probleme, da se prođe njegove kćerke. Da sada A.B. predaje djecu neni i dedi, a zamolio bi A.V. da se ženska osoba s kojom je on, a radi se o supruzi njihovog vjenčanog kuma i zbog koje su nastali svi problemi, ne slika pored njihove djece. Njegova kćerka već dvije godine ide psihijatru i psihologu, a da je kćerka mladb. Doživjela toliki stres, gdje je vode i u Sarajevo, jer su jako teško prihvatili sve to.

U toku unakrsnog ispitivanja, svjedok je pojasnio da kada je ispao problem za ključ od stana da nije kontaktirao A.V. oca, jer su već tada bili narušeni odnosi, da on lično nikad nije zatekao optuženog kako razbacuje stvari, da A.V. nikad nije udario, osim jednom pred picerijom Ema, s tim da ne zna da li je uopšte ta optužnica podignuta, a da mu ključ nije dala od auta, jer je vjerovatno bila u strahu da je ne udari, ali mu je poslije vratila ključ od auta. U tom periodu se A.B. stalno vraćala i odlazila od optuženog, a za svađe je saznao, tek kada je do njihovog stana otišao sa A.V. ocem, koji nije ništa komentarisao. Optuženi je pojasnio da je u to vrijeme bila promjena vremena i da su stvari bile izvađene iz ormara i da je sa malom djecom normalno da su stvari po kući razbacane, a da krivični postupak nije ni pokrenut za događaj ispred picerije koji je bio tek 2022. godine.

Iz iskaza svjedoka M.V. oca optuženog proizilaze opće okolnosti trajanja braka optuženog i A.B., da on kao policajac u svojih 30 godina nije ovako nešto našao, da je A.B. njegova bivša nevjesta, da je uvijek njemu bila draga i raspoložena i da su bili u dobrim odnosima, a za prve probleme u njihovom braku kada mu je sin rekao da nema ključa od auta u toku 2021. godine, i kada je A.V. trebao ići na utakmicu jer sudi premijer ligu, a praksa je bila da ide sa dva ključa, jer je jednom ključ kolega mu izgubio i auto je ostalo u Mostaru, tako da je ženu pitao gdje je ključ, i ona je odgovorila da je kod babe, on je mene zvao pitao šta da radi, a on mu je rekao ništa zovi policiju i utvrdi, idući policijskim žargonom i napravio je tako, prijavu je napravio prvo telefonski PS u i rekao da niko ništa ne poduzima, te je insistirao nakon prijave telefonske da se asistira, pa je otišao da se dokumentuje prijava. Ispričao je da je jednom sa N.B. otišao kod njih u zajednički stan i zatekao A.B. i dvoje djece jedno bježi njemu, drugo N.B., a stanje u stanu je bilo u normalnom haosu, dječiji veš je bio, nije bilo razbacanih stvari, ličilo mi je na učestale stvari, nose sve isto, unutrašnji veš, čarapice, ako nešto ne nađu to je čupanje između njih dvije djevojčice i nije mu bilo ništa neobično. Da im je on kao roditelj pomagao, koliko je mogao da je uzimao djecu vikendom, da se oni mogu zabavljati u kafiću i diskoteci, ali da misli da ona svojom glavom nije razmišljala i da je nagovorena od strane svog oca i da bi oni i dalje živjeli zajedno, da se on nije upetljao. Jednom je išao da rješava situaciju oko zabrane ulaska u stan, ali je tada njemu A.V.

rekao da je došao umoran sa utakmice i ugasio sve. Rekao je da je ona trebala da dođe njemu i da se njemu požali na A.V., a ne da trči ocu da to eskalira kako jeste. Da se tada jako naljutio i rekao da njega više u to ne petljaju. Nakon toga došla je A.B. kod njega, da ga pita mogu li da pređu u veći stan u ... je im je stan u ... mali i on im je dozvolio, čak im je on pomogao da pređu jer je htio na stariju unuku prepisati stan, s tim da je opet A.B. počela da seli iz stana i da se vraća. Zajednički stan su izdali pod kiriju, čovjek im je dao unaprijed kiriju, ali su ga istjerali prije vremena, da to nema smisla da je radio na raznim slučajevima da ovakvo ponašanje nije odavno vidio, da njegov sin nije nasilnik, da ga je ovo sve između njih pokosilo, da im je Bog sve dao, a da oni to nisu znali cijeniti.

Iz iskaza svjedoka policijskog službenika Mugdima Škandre, proizilazi da je isti primio usmenu prijavu oštećene A.B. A.V. uzetu na Zapisnik o prijemu usmene prijave, PS Bugojno, broj. 02/4-3-1115/21 od 15.10.2021.godine od 23,20 h, da mu se nije činilo ništa sporno, ni neobično što je prijava uzeta u tim kasnim noćnim satima, a iz prijave je vidljivo da je oštećena prijavila optuženog za psihičko nasilje, koje traje tri godine, ali da A.B. nije imala nikakve povrede. Pojednosti se nije sjećao.

Iz Nalaza specijaliste na ime A.V. od 18.10.2021.godine, iz privatne ordinacije Neuropsihijatra Equilibrium dr Nihade Kurbegović – Čampara broj 1078/21 od 18.10.2021. godine u Travniku proizilazi da je oštećena podnijela zahtjev za razvod braka, da je muž godinama prema njoj verbalno nasilan i agresivan, da joj razbacuje stvari po kući, da uništava njihove stvari ponekad i dječje da joj prije 3 mjeseca nije dozvolio da uđe u stan, pa je spavala kod roditelja. Dana 15. 10.2021. godine inscenirao je svađu sa oštećenom, kako bi mu vratila ključ od auta i pozvao je policiju, koja je rekla da optuženi ima pravo na oba ključa i da mu oštećena treba vratiti i rezervni ključ. Nikada je nije fizički zlostavljao, ali je bilo galame verbalnog zlostavljanja i vrijeđanja nje i njene porodice. Posljedice koje su navedene u nalazu ljekara, koja nije saslušana su strah, napetost, intrapsihička tenzija nesanica, nametanje misli neugodne sadržine, a u susretu sa suprugom ima reakciju straha sa dijagnozom akutne reakcije na stres, te je doktorica preporučila terapiju Sertanom i razdvojenost od supruga pri čemu je navela da suprug treba napustiti zajednički stan.

Iz iskaza optuženog A.V. proizilazi da kada su u pitanju navedeni događaji od 07.08.2021. godine, kada je oštećena izjavila da je zaključan stan, te noći je došao kasno sa fudbalske utakmice, gdje je odmah po dolasku u stan zaspao, jer je sutra bio radni dan, to je bilo negdje oko 23:00 sata, ključ u bravi nije ostavio, ali se ne sjeća jer je znao da je A.B. na rođendan, te je rekla da će kasnije možda doći, a da će najvjerojatnije prespavati kod roditelja, ali sutradan je na poslu pročitao A.B. poruku koju mu je poslala, negdje oko 02:40 sati i na istu poruku nije odgovorio, te je sa posla odmah otišao kući da provjeri u čemu je problem, ista je rekla da ju je otac ružio, jer je zakasnila iz diskoteke, te da će ista doći sa njegovim ocem u stan da razgovara. Negdje oko 16 sati sjeli su i razgovarali, gdje je molio njenog oca da prestane sa uticajem, koji vrši na A.B., a u pogledu zamišljenog ponašanja, koje je on njoj stalno predstavljao, te da je A.B. trenutno udata žena, majka dvoje djece te da sva ponašanja, koja su potrebna u zajedničkom domu mogu njih dvoje sami da riješe, ali i to da uvijek su njihovi dobronamjerni savjeti dobro došli. Tog dana su iz razgovora zaključili da je najbolje u

tom trenutku da promijene mjesto stanovanja, pređu u stan roditelja optuženog, a kako bi se možda smanjio taj uticaj njenih roditelja. A.B. je odmah pristala na to, kao i njegovi roditelji. U navedenom stanu proveli su neka 3 mjeseca, gdje su, živjeli normalno u boljim uslovima, to je period 08 i 09 mjesec 2021. godine, ali i dalje A.B. otac konstantno vrši pritisak, te joj govori da nema potrebe da bude u „tuđem stanu“ kada ima svoj. Za zajednički stan u čitavom periodu dobijaju kiriju od podstanara, što je svakako popravilo finansijsku situaciju, s obzirom da A.B. tom periodu nije bila zaposlena. O razlozima koji su doveli do povratka A.B. u zajednički stan, do danas nisu mu poznati razlozi, a vjeruje da je i to nastavak uticaja oca bivše supruge. Nakon odlaska u zajednički stan, imao je potrebu zbog malodobne djece da dolazi u zajednički stan, kako bi ih viđao. U jednom trenutku su razgovarali o načinu rješavanja imovine odnosno tog zajedničkog stana, međutim A.B. u tom trenutku samo spominje kako će njen otac preko „ljudi“ da to riješi, te da on nema ništa sa imovinom. Vidjevši da neće biti dogovora, istoj je rekao da će i taj problem riješiti sudski, rekao joj je da mu ključ od vozila (rezervni), da jer mu treba prilikom odlaska na utakmice, jer na navedene utakmice ide u svojstvu fudbalskog sudije, a za ključ i dan danas mu nije jasno zašto nije htjela dati, a on je na put uvijek nosio dva ključa, jer nije mu namjera bila da zadržava vozilo, te u svakom trenutku je mogla isto da i koristi kao što ga je i koristila. Međutim način razgovora, a koji je vezan ponovo za priču o imovini nastavlja se u tom smislu da ponovo spominje svoga oca, da je ključ od vozila kod istog, te da ga isti neće vratiti, s obzirom da je otuđenje rezervnog ključa krivično djelo, preko dežurnog službenika u policiji kontaktirao je bez evidentiranja u knjigu događaja, a kako bi isti vratio ključ, isti je potvrdio da trenutno nije u mogućnosti, te da će ga vratiti u toku sutrašnjeg dana. A.B. otac je imao kontrolirajuće ponašanje i više puta napomenula očekuje određena ponašanja za koja on misli da trebaju biti kod njih u braku, kako bi nešto funkcioniralo, svako ponašanje izvan tog njegovog zamišljenog dovodilo je do tako reći razmirica između njih u braku, da odluke donosi isključivo u razgovoru sa njim, kako to nije bilo moguće, svi ti razgovori svedeni su na minimum, pa tako i dolazi njena izjava kako se ne može sa njim razgovarati, te da se ona boji razgovarati. Odgovorno tvrdi da kroz 5 godina braka nije bilo nikakvog fizičkog i psihičkog maltretiranja, te da bi brak uspio isključivo pomjeranjem odnosno smanjenjem uticaja A.B. oca u brak, a što očito nije bilo moguće. Nakon povratka iz stana svojih roditelja u zajednički stan i njegovog povremenog dolaska u isti, a nakon prijave za ključ od auta, A.B. počinje da mijenja svoje ponašanje kada su u pitanju djeca, odnosno iste odvodi iz stana nakon što se on pojavi u istom, prijava koja je bila u policiji odnosila se isključivo na to kako bi se on udaljio iz navedenog stana, a za što su mislili da je to jedini razlog kako ne bi mogao tu da dolazi. Rezultat toga jeste i ograničenja koja je dobio kada su u pitanju prilazak i viđanje djece. Dvije godine nakon toga, nakon što je prošao postupak razvoda problem je imovine riješen, nemaju problema koji bi utjecali na normalno funkcioniranje života djece, što je u stvari i najbitnije nakon svega ovoga. Trenutno nije u mogućnosti da bude svaki vikend tu, jer je zaposlen u inostranstvu, sa djecom kontaktira isključivo telefonski kada treba doći, te uredno ispunjava svoju obavezu, kada je u pitanju uplata i izdržavanje za obje kćerke.

U toku unakrsnog ispitivanja tužiteljica je razjasnila da su A.B. roditelji živjeli u zgradi do njihovog zajedničkog stana, ulaz do, da sa bratom oštećene ima fantastičan odnos da je A.B. otac njoj rekao da se iz Tuzle može vratiti za tri sata, pa ako se on ne

bi vratio ispadne problem između njega i A.B. i da mu je smetalo da neko drugi donosi zaključke za njegov brak. Vezano za događaj za dječiju stolicu, jedne prilike uzeo je stolicu sa koje je dijete palo i rekao joj je da je treba baciti, jer je nogica napukla, a ona je našla problem u tome, jer je kao to stolica koju je kupila njena majka. Vezano za razbacivanje stvari, otac je došao, događaj od 08.08. što sam spominjao poslije rođendana, sutradan i kao vidio razbacane stvari to uvijek ima stvari, jer su mala djeca i tamo je bilo stvari na jednoj hrpi, koje treba da se slože, jer kao uskoro ide promjena sezone odjeće, to je bio razlog razbacanih stvari, a da ih on nije razbacao, a da se ne sjeća događaja razbacivanja posuđa, ali da nije htio da ako je ona otišla iz stana da joj on još donosi posuđe. Kaže da se on i sada ne ponaša kako treba da bi ga sigurno prijavila u socijalno ili u policiju i sada jer mu ovo sve stvara agoniju i želi da se sve završi.

***

Prema odredbi Člana 222. Nasilje u porodici čini onaj ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, a kvalifikovani oblik nasilja čini onaj ko nasilje čini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, pa će se za to kazniti novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

Država Bosna i Hercegovina³ je država potpisnica Istanbulske konvencije koja propisuje svim organima nultu toleranciju na nasilje unutar porodice, a posebno prema djeci kao posebno zaštićenoj kategoriji, i svi organi i lica koja za njega saznaju su dužni prijaviti nasilje ukoliko za isto saznaju.

Član 6. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici FBIH⁴ (u daljem tekstu ZZNUP FBIH) propisuje da se “Odnosi među članovima porodice zasnivaju na humanim principima koji podrazumijevaju međusobno poštivanje, pomaganje, privrženost, održavanje skladnih odnosa uz razvijanje i ispoljavanje najboljih osobina, pri tome imajući u vidu posebno obavezu zaštite djece, poštivanje ravnopravnosti spolova i dobrovoljnost stupanja u brak i vanbračnu zajednicu. U međusobnim odnosima članovi porodice poštivat će prava, slobode i sigurnost drugih članova porodice na način da ih neće ograničavati, onemogućavati ili sprečavati u ostvarivanju njihovih prava i sloboda koje članovi porodice imaju prema postojećim propisima. Član porodice suzdržat će se od povrede fizičkog ili psihičkog integriteta drugog člana porodice, povrede i diskriminacije na osnovu spola i uzrasta i od stavljanja u stanje potčinjenosti prema bilo kom osnovu.“

Član 7. ZZNUP FBIH propisuje da se smislu ovog zakona smatra da postoji nasilje u porodici ukoliko postoje osnove sumnje da su učinjene radnje kojim član porodice nanosi fizičku, psihičku ili seksualnu bol ili patnju i/ili ekonomsku štetu, kao i

³ Tako u presudi Talpis protiv Italije u para. 129. ESLJP upozorava kako slučajevi porodičnog nasilja kao predmetni zahtijevaju ‘posebnu pažnju (due dilligence) i da specifična priroda porodičnog nasilja, prepoznata u preambuli Istanbulske konvencije, mora biti uzeta u obzir tokom postupka pred nacionalnim tijelima’. Zahtjev br. 41237/14 od 2. 03. 2017

⁴ (“ Sl. novine FBIH broj 20/13)

prijetnje koje izazivaju strah od fizičkog, psihičkog ili seksualnog nasilja i/ili ekonomske štete kod drugog člana porodice.

Radnje nasilja u porodici ili prijetnje tim radnjama, u smislu stava 1. ovog člana, su između ostalih i svako postupanje jednog člana porodice, koje može prouzrokovati ili izazvati opasnost da će prouzrokovati fizičku ili psihičku bol ili patnju, te prouzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povrede dostojanstva člana porodice ucjenom ili drugom prinudom.

***

Brižljivom i savjesnom analizom svih predloženih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti ovaj sud je utvrdio Kantonalno tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo nasilja u porodici iz sljedećih razloga:

N.B.e svi saslušani svjedoci i optuženi i njegov otac M.V. i oštećena i njen otac N.B., a za koje je evidentno da su svi u međusobnoj zavadi i da međusobno ne razgovaraju zbog razvoda optuženog i oštećene A.B., dali su međusobno suprotne i nesuglasne iskaze.

Optuženi nije sporio, da je sa optuženom bio u braku posljednjih 5 godina, te je naveo da su se razveli zbog međusobnih nerazumijevanja i uplitanja njenog oca, koji je htio da u braku upravlja A.B. životom, a ne zbog njegovog nasilja kako je to supruga navela i da bi da nije bilo tog uplitanja i danas bili u braku, dok je oštećena u iskazu navela da se suprug ponašao distancirano, a otac oštećene da je razlog razvoda druga žena.

Iako se u optužnici navodi da je optuženi posljednje tri godine (dakle period od 2018. g -2021. godine) na području općine Bugojno, u stanu u kojem je živio sa svojom suprugom A.V1. i dvoje malodobne djece, nasiljem i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje svoje supruge, sama oštećena navodi da je optuženi konflikte u njihovom braku rješavao tako, što je izbjegavao da komunicira i tako što se udaljio od nje, da nije dolazio kući najvjerovatnije zbog druge žene, ali da nikada nije bilo fizičkog nasilja. Nadalje vidljivo je kako je psihičko nasilje prijavila dana 18.10.2021. godine ali niti jedan saslušani svjedok nije govorio u prilog tim tvrdnjama oštećene.

N.B.e, jedina okolnost koju su oba oca iskazala saglasno je ključna činjenica da niko ranije, osim A.B., pa čak ni njen otac s kojim je očito vrlo bliska nije A.V. nikada prije sporna dva događaja iz optužnice u toku 2021. godine vidio da A.B. psihički maltretira.

Naročito svjedok M.V., A.V. otac navodi da je A.B. uvijek bila vesela i razdragana, a da je primijetio da nešto nije uredu tek poslije incidenta sa ključem (od stana), ali da i to nije mogao shvatiti ozbiljno jer je nakon istog, opet A.B. došla njemu i njegovoj supruzi da ih moli da pređu u veći stan u ..., a sama A.B. je izjavila da je poslije toga A.V. bio još više distanciran, ali ne i grub. Ni A.B. otac N.B., koji je također za probleme saznao tek kad je bio incident sa ključem i kada ga je kćerka

pozvala da vidi razbacane stvari u stanu, nikada nije bio očevidac nikakvog nedoličnog ponašanja optuženog prema A.B., jer kada su bile razbacane stvari po kući A.V. nije bio tu, samo je bila A.B. koja je plakala, ali navedeni događaj niko od prisutno troje ljudi od kojih je jedan policijski službenik nije smatrao dovoljno ozbiljnim da prijavi, a sam optuženi prema N.B., nikada nije bio grub, niti ga je vrijeđao, već je sva dešavanja saznavao posredno preko A.B., pa i navode da je nazvan ciganinom.

Sama okolnost da je bio prisutan kada ih je A.B. zamolila da dođe s njenim ocem da vide razbacane stvari oba svjedoka su saglasno izjavila da, kada su došli vidjeli su da su po stanu razbacane stvari i po dnevnom boravku i spavaćoj sobi, ali je A.B. ocu bilo neobično, a A.V. nije, dok je optuženi tu sliku stana pravdao činjenicom da je to normalno, gdje budu mala djeca, ali sud ne može da izvuče zaključak, a niti potvrdi iskazom oštećene, da su razbacane stvari (dakle ne polomljene) po kući isključivo rezultat nasilničkog, drskog i bezobraznog ponašanja optuženog. Ovo posebno jer svjedoci N.B. i M.V. daju međusobno oprečne iskaze oko situacije u kući, a oštećena navedeni događaj očigledno nije prijavila niti je isti detaljno opisivala u usmenoj prijavi 18.10.2021. godine niti je navela da je bačena šerpa ili slomljena stolica kako je to rekla u iskazu pred sudom, te se samim tim iz iskaza niti jednog svjedoka navedeni događaji, ne mogu smjestiti na vremensku liniju prije ili poslije dva ključna događaja 07.08. i 15.10.2021. godine, jer sama oštećena nije sporila da su se nakon nekih događaja mirili, svađali, selili, ona odlazila, pa se vraćala, a sudu se čini logičnim obrazloženje optuženog i njegovog oca da se radilo o uobičajenom neredu u kući sa dvoje male djece, seljenje, izmjena ljetnih i zimskih stvari, posebno kada se na navedeno primijeni princip in dubio pro reo.

Sud u spisu nema podataka, jer tužilaštvo nije provodilo te dokaze na okolnost izricanja zaštitnih mjera prema optuženom, ali prema iskazu optuženog izrečene mjere upravo od strane ovog suda su bile u toku 2022. godine, kada su supružnici navodno već bili razvedeni i nisu živjeli zajedno, dakle nakon inkriminisanog perioda iz optužnice, a prekršaj protiv javnog reda i mira je bio pokrenut ne protiv optuženog, nego protiv oštećene i taj je postupak pravomoćno obustavljen, a mjere su istekle.

Nadalje nasilje u porodici se mora jasno razlikovati od situacionog nasilja i bračnih sukoba, koje ima obilježja prekršaja, dok je za krivično djelo potrebno da radnje optuženog posjeduju ne samo određenu težinu postupanja (nasilničko, drsko i bezobzirno), već i težinu posljedice.

Nalaz specijaliste na ime A.V. od 18.10.2021.godine, iz privatne ordinacije Neuropsihijatra Equilibrium dr Nihade Kurbegović – Čampara broj 1078/21 od 18.10.2021. godine u Travniku, koji je oštećena dostavila u spis na okolnost težine posljedica iz privatne neuropsihijatrijske klinike, sudu nije moglo da otkloni sumnju, da li su psihološke posljedice koje su navedene u nalazu, a u kojem su navedene upravo okolnosti iz optužnice, samo i jedino iskaza oštećene, a koje su sudu sporne pri čemu doktorica nije saslušana u svojstvu svjedoka, niti je tužilaštvo provodilo dokaze putem vještačenja oštećene, te nije razjašnjeno sudu da li je akutna stresna reakcija upravo posljedica i kulminacija emotivnih okolnosti koje su supružnike dovele do razvoda.

Razvod je sam po sebi vrlo strašna i stresna situacija u kojoj se pojedinac može naći, ali sud u spisu ne posjeduje niti jedan dopis ili mišljenje Centra za socijalni rad Bugojno, socijalnu anamnezu ili neki dokument koji bi sudu omogućio objektivnu procjenu iskaza svjedokinje A.B., jer je u kontekstu prigovora optuženog i njegovog branitelja apsolutno prihvatljivo za sud da se iskaz N.B. tumači kao pristrasan A.B., a A.B. izrevoltiran činjenicom da njen sada već bivši suprug živi sa drugom ženom koja je u kontaktu sa njenom djecom i što ona ponovo vidi kao vid emocionalne ucjene od strane bivšeg supruga, te se u tom kontekstu i cijene oba njihova iskaza, ali i motive ponašanja obe strane. S druge strane sama oštećena niti traži krivično gonjenje supruga, niti naknadu štete.

Evidentno je da situacija sa ključem od stana dana 07.08.2021. godine nije rezultirala nikakvim kontaktom i konfliktom između optuženog i oštećene, da se čak tada nisu ni posvađali, da optužena to nije ni prijavila kao nasilje, da se više to nije ponovilo, ali i da je sasvim jasno da su se nakon toga preselili u drugi stan i nastavili živjeti zajedno i to baš na insistiranje oštećene, pa sud nema nikakvog razloga da vjeruje da optuženi po povratku u svoju kuću nakon puta nije zaspao i nije čuo da oštećena zvoni, te sud u tome ne može da utvrdi nikakvu namjeru, niti pokloni vjeru oštećenoj da joj je optuženi namjerno drsko i bezobzirno zabranio ulazak u stan. Ovom navodnom incidentu ni otac oštećene N.B. nije bio neposredni očevidac, već je bio u ... kod svog oca, pa ne zna ni kad je, ni da li je A.B. spavala van svoje kuće.

Okolnosti vezane za datum 15.10.2021. godine, koje je oštećena prijavila u 23,20 h su navodno vezane sada za ključ od auta, koji je optuženi tražio od oštećene, gdje se optuženi prema kazivanju oštećene unosio oštećenoj u lice i vrijeđao je nju i porodicu njenu nazivajući ih ciganima, a koje je oštećena navodno prijavila za sud su ponovo kontradiktorni.

Ovo zato što oštećena navodi u iskazu na glavnom pretresu da je optuženog prijavila policiji za uznemiravanje (usmena prijava) kad je bacio šerpu sa mlijekom, iako se to nigdje ne navodi, a onda pojašnjava da je prijavu izvršila tek kad je morala da ode u policiju da da izjavu zbog ključa, koji je ona lično odbila da preda optuženom. Taj isti dan je dala i iskaz u policiji gdje je opisala probleme za koje ona smatra da su kulminirali vrijeđanjem supruga „Babo ti je cigan“, dakle ne bacanje šerpi. Da je zaista prijavu izvršila tek kada je pozvana zbog ključa od auta, vidljivo je upravo iz Zapisnika o saslušanju u svojstvu svjedokinje, gdje sama oštećena navodi na kraju iskaza, da suprugu mora vratiti ključ od vozila dok sud ne odluči drugačije.

Svjedok Mugdim Škandro kojem je oštećena prijavila ovaj događaj nije primijetio ništa neobično kod prijaviteljice, niti sud u konkretnom slučaju posjeduje rješenje kojim su navedenog dana određene mjere optuženom povodom događaja od 15.10.2021. godine.

Ovaj sud nalazi da bi se radnje optuženog da postoje nesporni dokazi za navedeno, kao što je namjerna prijava oštećene policiji (prisila, prijetnja, zastrašivanje) za auto koje je evidentno još uvijek zajedničko vlasništvo, mogle smatrati nasiljem u kontekstu vršenja pritiska i ekonomskih ucjena oštećene, ali s obzirom na iskaz oštećene

u kojem sama navodi da je optuženog lagala za ključ i namjerno mu nije htjela isti predati produbljujući njihov sukob i revoltirajući optuženog, a kasnije i činjenicu da su nastavili zajednički koristiti vozilo bez problema, i da je oštećena poslije auto predala optuženom kao imovinu iz braka, ne može sud opredijeliti na stranu ocjene, navedenog incidenta kao incidenta, koji je ostavio na oštećenu posljedicu, koju navodi da je ostavio u smislu namjernog uzrokovanja bola i patnje.

Povodom tog događaja kao dokaz tužilaštva nije saslušan ni brat oštećene, koji bi eventualno mogao biti očevidac jednog od događaja i sukoba, jer oštećena navodi da ga je zvala da dođe po nju, ali je iz iskaza optuženog evidentno da je došlo do prepirke između njih, u kojem je on očigledno bio izrevoltiran ponašanjem same oštećene, te je ekscesno i spontano reagovao verbalnim uvredama⁵.

Pa čak niti navodnu lomljivu dječije stolice, sud ne može da uzme kao nesumnjivo dokazanu i tačnu, iz razloga što niti jedan od ovih incidenata oštećena nije prijavila, niti policiji, niti Centru za socijalni rad, niti je zvala roditelje ili prijatelje koji bi potvrdili da je navedeni događaj takvog intenziteta da izlazi iz okvira uobičajenih porodičnih svađa u momentima povećane napetosti supružnika, pri čemu optuženi daje potpuno suprotne opise događaja i motive same oštećene da je navodno stolica već ranije bila slomljena i da ju je on htio baciti što nije dala oštećena.

Sudu je jasno da za postojanje nasilja u porodici nije nužno da se radi samo o fizičkim povredama, već da itekako u porodici članovi te porodice, bilo muški ili ženski mogu da trpe psihološko, emocionalno i ekonomsko nasilje i zlostavljanje koje se ogleda u obrascu kontinuiranih nasilnih ili prijetećih radnji čiji je cilj kontrola, dominacija nad drugom osobom, iznošenjem stalnih uvreda, kritika kojim se povređuje lični, socijalni i emocionalni status osobe zbog čega se žrtva nasilja može potpuno onesposobiti i da se može svakako raditi i o jednom izoliranom slučaju incidentu ili nizu incidenata koji uključuju zlostavljanje, ali nisu sva djela nasilja u porodici krivična djela.⁶

Ovaj sud u svakom slučaju smatra, da opisane radnje iz optužnice nisu van svake sumnje i dokazane, ali da jesu prema stavovima sudske prakse za psihičko nasilje bi trebale biti trajne karakterom, jer bilo kakve manipulacije supružnika (ali i muškaraca i žena) koje su česte u postupcima razvoda mogu da predstavljaju nasilje, ako su dovoljno visoke intenzitetom.

---

⁵ Vidi presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku 46 0 K 095772 23 Kžk od 04.09.2023. godine „ Tako se pod drskim i bezobzirnim ponašanjem kod ovog djela podrazumijeva svako ono ponašanje koje znatnije odstupa od uobičajenog ponašanja u obiteljskim odnosima, na primjer grub ili bahat odnos prema članu ili članovima obitelji, vika, psovka, galama, vrijeđanje nazivanjem pogrđnim imenima, neopravdana i ničim izazavana netrepeljivost počinitelja prema žrtvi, kao i svaki drugi neželjeni oblik verbalnog, neverbalnog ili fizičkog nasilja kojim se nanosi tjelesna ili psihička bol ili patnja, prouzrokuje strah ili osobna ugroženost koja se manifestira bijegom udaljenjem žrtve od počinitelja, uhođenje i uznemiravanje ili držanje u ovisnosti i podređenosti žrtve posebice ekonomskoj ovisnosti zabranom rada izolaciji ograničenju slobode zbog pozicije kontrole i moći dominantnog statusa počinitelja naspram žrtve i kontinuiranog održavanja takvog stanja i ovisnog položaja žrtve. Str. 5.

⁶ Sudska razmatranja slučajeva nasilja u porodici, Priručnik, Sarajevo 2014. str.13.

N.B. posebice žene, se trebaju ohrabrivati na prijavu radnji nasilnika, jer je u većini slučajeva sama prijava veliki i stresan korak za žrtvu, ali sama prijava, ne ustanovljava obavezu krivičnog gonjenja nasilnika, samo ustanovljava obavezu evidencije sukoba i hitne zaštite žrtve pomoću mehanizama kroz izricanje zaštitnih mjera u posebnim i skraćenim postupcima.

U navedenom periodu iz optužnice, a naročito za duži period, koji je optuženom stavljen na teret nemamo niti jednu prijavu oštećene, niti njenih roditelja, osim datuma 15.10.2021. godina, koji evidentno nije rezultirao izricanjem zaštitne mjere, ali sama činjenica da je i oštećena kalkulisano prijavu izvršila, kada je dobila prijavu zbog ključa i da je izjavu dala nakon što je došla da da izjavu povodom ključa, stavlja u sumnju njene motive, ali i motive samog optuženog. S tim u vezi se cijeni i nalaz privatnog psihologa, jer bi se oštećena u slučaju hiperventilacije i akutnih simptoma morala javiti u hitnu pomoć, pa u nadležni dom zdravlja, koji bi je uključili u obaveznu zdravstvenu njegu i zaštitu, pa tek onda ako postoji indicija uputili kod psihologa i neuropsihijatra. U Domu zdravlja bi sigurno svaku prijavu nasilja pacijentice prijavili kako policiji tako i Centru za socijalni rad koji je dužan tamo gdje su maloljetna djeca intervenirati u cilju posredovanja i sprečavanja eskalacije. Ovako nalaz oštećene, koji je urađen 3 dana nakon sukoba supružnika sa ključem, privatni bez uputnice ljekara opšte prakse je u vezi sa gornjom ocjenom iskaza oštećene, mada je u svakom slučaju pohvalno da se psihološka podrška supružnika i djece, potraži u slučajevima razvoda braka, što sud smatra da je obuhvaćeno ovim nalazom.

Sud je donio odluku kao u dispozitivu, upravo brižljivo i savjesno cijeneći iskaze svih saslušanih svjedoka, a naročito oštećene A.B. zbog obaveze svih ovlaštenih organa da u fokus ovih djela stave žrtvu i koja je i u sudskom postupku nastupila vrlo razumljivo emotivno, ali cijeneći taj iskaz pojedinačno i u kontekstu drugih dokaza i radnji optuženog sud istog nije mogao da osudi na temelju ni nakon detaljne analize svih izvedenih dokaza i nije mogao sa sigurnošću ustanoviti postojanje okolnosti, koje su navedene u činjeničnom supstratu potvrđene optužnice, a koje idu na štetu optuženog, odnosno kako se iz priloženih dokaza, nije moglo na nesumnjiv način utvrditi da je optuženi zaista počinio protupravne radnje, koje mu se stavljaju na teret, odnosno da nema dokaza da je optuženi čak i u spornom periodu 8. 9. i 10. mjeseca 2021. godine počinio direktno umišljajno radnje, kojim ga optužnica tereti, te bacao stvari, vrijeđao suprugu i onemogućavao joj da uđe u stan uzrokujući joj bol i patnju, koje su rezultirale posljedicama po njeno psihičko stanje, sud ga je, poštujući u svemu načelo „*in dubio pro reo*“ predviđeno članom 3. stav 2. ZKP F BiH, (da se sve činjenice u sumnji tumače u korist optuženog), a na temelju ovlasti iz člana 299. tačka c) istog Zakona oslobodio od optužbe.

Oštećena A.B. u toku ovog postupka nije provodila dokaze za pretrpljenu materijalnu i nematerijalnu štetu, rekla je da istu ne potražuje, niti se pridružuje krivičnom gonjenju supruga to sud nije ni odlučivao o imovinsko pravnom zahtjevu, ali je opreza radi oštećenu, koja je na glavni pretres pristupila u pratnji punomoćnika kao osobe od povjerenja, u cijelosti sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnicu.

Temeljem odredaba člana 203. stav 1. ZKP F BiH, a budući da je optuženi oslobođen od optužbe, sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničarka:

Maida Cetin

S U D I J A

Sonsirej Radivojević

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Kantonalnom sudu u Novom Travniku, u roku od 15 dana od dana dostavljanja, pismeno putem ovog suda.